

نصایح مشفقاته و سخنان خیر اندیشانه در خاص و عام آنقوم اثر نداشت لازم است بیک و امراء عظام بعد از رفع حجت دامان غیرت و مردانگی بر میان همت بتسخیر قلعه کما شتند و نخست براق جسر ترتیب داده جهت عبور لشگر آمد و شد بازاریان و فراوانی ذخیره و مایحتاج سپاه در محل مناسب جسر عبور شد و رعایا از همه طرف باردوی قزلباش آمد و شد کرده اجناس و ماکولا و علیق الدواب میاوردند و عسرت و تنگی که در میانه لشگر بود به بیرون فرا تبدیل یافت و همت بحر خاصیت خسروانه چند خروار زر از خزانه عامره جمد خرج لشگر نزد رستم بیک فرستادند که در میانه سپاه و ملازمان در قسمت یافت و مورجلها بر امرای عظام و اعیان لشگر تقسیم نموده شهر حلہ مرکز وار در میان گرفتند و شروع در کشان جسر و پیش بردند و نقب زدن و خندق انباشتن کرده توپخانه نصب نمودند و تا آن کربلا معلی و محال آن طرف آب فرات در تصرف مخالفان بود و سکنه آسوده کربلا معلی از تسلط اجامره واو باش رومی و اعراب و تکلیفات عنیف انتبه عجان آمده بودند روز گار بتلخی میگذرانیدند و گروه مخالف با وجود قزل باستظهار مدد و امیدواری کوچک بمواعید سردار امید وار بوده دست تعدادی مملکت کوتاه نمیکردند رستم بیک موازی سه هزار نفر از جنود طفوردود و مکار آمدنی از جمله قلندر سلطان توکای چفتای و میر کلان خفاجه مین باش همراهی فوجی از ملازمان صفوی قلیخان بیکلر بیکی آنولایت بکربلا معلی فر و مخالفان راه گریز پیش گرفته ساحت آنده یار از خار تعرض ارباب عدوان پر گردید خسرو پاشای سودار بر حسب وعده که خلیل پاشا بود تقدیم پاشا کور خزینه دار و چند نفر از عظام و سرهنگان دیوار روم راجمی از جنود رومیه فرستاد که داخل قلعه حله شده اگر قلعه محصور گردد با خلیل پاشا و سایر قلعه داران در حفظ و حراست قلعه و مقاومت با قزلباش سعی مو

بظهور آوردند و چون آنگروه بیان اعراب حدود کرbla رسیدند از وصول راه ظفرپناه قزلباش و محاصره قله خبر یافته جرأت توقف نموده از راه بادیه به اردی سردار نتفتند

القصه تادوماه و نیم همه روزه در پای قله فیماین هردو فریق از تو بجهان و تفکچیان و شجاعان کار آزموده جنک وجدال در کار بود و سفیر ایر و تفنک از طرفین آمد و شد مینمود و دو میه در لوازم قله داری سعی و کوشش مینمودند تا آذکه لشگر قزلباش از همه طرف پای جلادت و مردانگی پیش نهاده سیهها پیش برده پیای بروج و خندق رسانیدند و از آسیب گلوله تفنک راه تردد بر محصوران بسته شده کار بر ایشان تنک گردید و خبر باز گشتند تهی پاشا بدیشان رسیده بر خلیل پاشا و عظامی قوم ظاهر شد که در اینوقت آمدن لشگر عظیمی که ایشانرا از تفکنای محاصره خلاصی دهد متصور نیست بالکلیه از معاونت سردار مأیوس گشته تزلزل واختلال تمام باحوالشان راه یافت و جنود قزلباش بزود بازوی جلادت و مردانگی از خندق گذشته بعضی از بروج صعود نمودند و محصوران از قله داری عاجز آمده در شبکه اضطراب افتادند و خود را در ورطه گرفتاری دیده خاطر برقرار فرار اختیار دادند و چون اکثر سپاه رومی که در قله بودند پیاده بودند و پیادگان را از میانه چندین هزار سوار قزلباش بیرون رفتن دشوار یامحال مینمود راضی بر فتن نشده و مازع سواران بودند و بجنک و قله داری ترغیب و تحریص مینمودند و پاشا با جمعی که غوری در امور داشتند میکفتند که از حرک المذبوحین که چند روز دیگر بالفرض توانیم کرد چه حاصل میشود روز بروز ضعف وزبونی بیشتر میشود و عجز و انكسار قوم ظاهر ترمیگردد بالاخره خلیل پاشا ورقایش بدون اینکه طایفه را از عزیمت خود آگاه گرداند در شب یکشنبه پنجم شهر شعبان معظم که شد باداجل بی اعتدالانه بوزیدن آمده صاعقه و گرد و غباری هوارا پوشیده داشت و خلمت لیل از تاریکی

چاه ویل نشان میداد بلطفایف العیل بیهانه سمهه ریختن و دستبرد از یکدرو ازه که
 سیبه شاه ویردیخان حاکم لرستان بود بیرون آمده راه فرار پیش گرفتند تعلی
 پاشا کسن و سایرسواران از فرار خلیل پاشا آگاه گشته متعاقب یکدیگر بیرون آمده
 بعضی پیادگان نیز رفاقت نموده راه هزیمت پیمودن گرفتند سایر قلعه داران
 که هر فوجی دربرابر مودحلی بحر است قیام داشتند از واقعه خبر دار گشته در
 شهر سر گشته و حیران یوهم یغراهره من اخیه گویان به طرف روی میباشد
 خود را گرفتار بند بلا و پا بسته رنج و عنای میدیدند جنود مسعود قزلباش که ذر
 سیه زما و مرجلهای خود بودند همان لحظه از واقعه آگاه گشته موازی دوازده
 هزار کس بتعاقب گردیدند و سایر لشگریان شهر فرو ریخته در اندک
 زمانی چهار پیشگاه نفر از آن قوم تبه کار بدست در آمده اکثر طمعه شمشیر
 آبدار گشتند ذوالقدر پاشا با تفاق صنع الله بیک خواهرزاده خلیل پاشا که جوان صحیح
 الوجه بود ها پانصد نفری کما پیش راه فرار و نجات مسدود یافته از روی اضطرار
 خود را بنارین قلعه انداخته یه آنجا پناه برداند و روز دیگر کس نزد رستم
 بیک سپهسالار لشگر نصرت ائم فربتایه طالب یفو و امان گشتند و رستم بیک
 جنود قاهره را از تعرض آن گروه منع نموده پاشا را بمنزل خود آوردہ سایر
 مردم زا یکیک بمقصدان سپرد که درباره ایشان پدانچه امر اشرف صادر گردد
 بعمل آید و چون ادبار با آن طایفه روی آورده بود ارباب هزیمت شنب در آن
 صحرای را کنده گشته تا صبح به طرف تک و دو نموده زیاده ازیمه چهار فرسخ
 طی نکرده بودند که وزن روشن گشته طلبیه سپاه قزلباش ظاهر گردید و هیچ
 بیک مددی حال یکدیگر نشدند و چون گرفتاری چاره نجسند مجمل عساکر نصرت
 شمار تاده فرسخ بتعاقب هزیمتیان شتابته فوج گروه گروه را بدست آورده
 هر کس اسم و رسی داشت زنده نگاهداشته و یقیه راه عدم می پیمودند علی پاشا
 کسن را طایفه از ملازمان شاه ویردی خان گرفته آوردهند اقره ب چهار هزار

سواره و پیاده که در آن صحراء مقتول و گرفتار شدند زیاده از دو کس دست با آلت
جارحه نبرده بودند که در حین گرفتاری زخمی بر گیرنده خودزده باشند و هیچ
کدام فرصت آن نیافته بودند که تیری از ترکش یا تیغی از غلاف بیرون آورده
تا بانداختن وزدن چه رسید از عدم فرصت و اضطرار پروای تیرانداختن نداشتند
همه با ترکش میانداختند مجملاً سوای خلیل پاشا که با بیست سی نفری کمابیش
از راه بادیه بیرون رفته دیگر از آن ددو از ده هزار کسی نتوانست بیرون رفت قریب
به بیست شقه لوا که بعرف رومیه آلای مینامند و بیست دست طبل و نقاره و نفر
مع نقاره خانه بدست درآمد و در حینیکه موکب همایون خاقانی بهقصد زیارت و
طوف مشاهد مقدسه عرش در حه نجف اشرف و کربلای معلی علی مشرفها الف
الف التحیه والثناء از دارالسلام بغداد بیرون آمده بودند خبر بهجت اثر فتح
حله باستقبال موکب همایون رسید

القصه رایات خفر آیات جاه وجلال بفیروزی واقبال در تاریخ روز شنبه
یازدهم شهر شعبان المظالم بحمله رسیده رستم بیک سههالار با تفاق امراء عظام و
خواص و عوام لشکر باستقبال موکب خفر قرین آمده در حوالی شهر سعادت رکاب
بوسی سرافراز گشته مشمول نوازش والطاف خسروانه گردیدند و رایات عظمت
و اقبال از جسری که مجدداً برآب بسته بودند عبور فرموده در محل مناسب فرود
آمدند روز دیگر بجهت مشاهده سروزنده و اختیار مها و باز رسیدن بمردانگی
ملازمان در گاه بارگاهی در فرایت سطوت و جلال افراحته امرای عظام و خانان
و سلطانان عالی مقام و مقربان بارگاه فلک احتشام به آن مجلس بهشت نشان در
آمده هر یک علی قدر مراتب در مکان مناسب قرار گرفتند نخست علی پاشا
کسکن و ذو القفار پاشا و صنم الله بیک خواهر زاده خلیل پاشا را بنظر اشرف
درآوردند و حضرت اعلیٰ خاقانی بعین عنایت در ایشان نگریسته بند از دست
ایشان گشوده بجلوس امر فرمودند و ایشان سعادت کورنش در یاده در حوالی مجلس

قرار گرفتند و طبقات لشگر ظاهر اثراز ملازمان در گاه و قشون امراء عالیجاه جوق
جوق و قشون قشون از نظر همایون گذشته گرفتاران و سرهای قبیلان را با احترمehای
ایشان گذرانیدند و پاشایان مذکوره در آن انجام عشت و سرور که نقاره
های شادمانی و کرناها بنوازش درآمده بود از هر طرف ندای مبارکبادی فتح
بگوش هوش جهانیان رسیده دولتخواهان این سلسله علیه کامیاب عشت و حضور
بوده بدیده حسرت نگران و حیران کارخانه تقدیر ملک قدیر جل شانه بودند
رافق حروف در حواشی آن مجالس خلد آئین بودم آنچه برای العین مشاهده نموده
و بین خمین و قیاس در آوردم هشت نه هزار سر چه در شهر و چه در صحراء بقتل در
آمده بودند و دو هزار زنده و سه هزار بلکه چهار هزار راس از اسب و استر و
احترمه کما بیش بمنظور احتقر درآمد و سایر گرفتاران و برخی که در اجل ایشان
تأخیزی بود بشکرانه این فتح نجات یافته حکم باطلاق صادر شد و بقیه راه عدم پیمودند
النجه قرب ده هزار نفر بلا اشتباه از آنطبقه بد خواه در این واقعه طعمه
شمشیر آبدار غازیان قزلباش گردیده بجزای کردار ناصواب گرفتار آمده توپخانه
ویراق آنچه موجود بود بحیطه ضبط در آمده و آوازه این فتح که طراز
فتحات سلاطین عالم بود با اطراف و اکناف جهان رسیده موجب مسرت و
خوشحالی احباء و مخدولی اعدا گردید

از الهمات غیبی تاریخ حمله آمد بدرست شاه صفی تاریخ این فتح است

۱۰۴۰

مجمل از بدایت آمدن خسرو پاشا تا بازگشتن بی تکلف سخن پردازی موازی بیست
و پنج هزار کس از جنود شقاوت و دود عثمانی چه در هنکام یورش بعد اد و چه در
جنک شهر زور و چه در معارک که فیما بین وقوع میافت بقتل در آمدند و چند نفر از
مردم بیغرض که از اردوی رومیه آمده بودند موازی سی هزار نفر میگفتند که
باجمعی که در این دو سال با جل طبیعی در معسکر رومی فوت شده اند بچهل هزار
میرسد بخاطر فاتر میرسد که در کتب سیو و مصنهات ورخان بلاعت گستر که

مرقوم قلم و قایع رقم گردانیده اند بعد از ظهور چنگیزخان و زمان جهان گشائی صاحبقران امیر تیمور گورگان تا حال بنظر نرسیده که در محاربات عظیمه که فیما بین پادشاهان عرصه گیتی و قوع یافته بتخصیص جنک حضرت صاحبقرانی با ایلدم بایزید در هیچ معرکه و قوع نیافته که در یک نهضت بیست و پنج هزار نفر از سپاه دشمن بقتل رسیده باشد و از ظهور دولت قزلباش و زمان فرمانفرمایی پادشاهان ذیشان صفویه در محارباتی که فیما بین قزلباش و رومیه واقع شده خصوصاً جنک سلطانی که در چالدران میانه جهجهه رضوان آرامگاه ابوالبقاء شاه اسماعیل بهادرخان و سلطان سلیم پادشاه روم و قوع یافت و محاربه عظیم که در ساروفش جام میانه شاه جنت مکان شاه طهماسب و خانان و سلاطین او زبک واقع شده و هردو جنک مشهور زمان نزد کافه بنی آدم است چنین واقعه دست نداده که اینقدر از سپاه دشمن عرصه تیغ فناشده باشد چون دیده وران دور بین بدیده بصیرت در این واقعه نگرند بغیر تأیید الهی و امداد ارواح مقدسه طیبین و طاهرین و نیروی اقبال شهریار کامگار نتواند بود وسیع و اهتمامی که از رستم یک سردار عساکر ظفر شمار و امرای نامدار و یکجهتان جان نثار در تسخیر قلعه حله و قلع و قمع اعادی مخدول العاقبه ظهور یافته و جانفشاری و مردانگی که از هر یک از ملازمان در گاه بصدور پیوسته بود خاطرنشان اشرف گشته مشمول اعطاف والطف خاقانی گردیدند روز دیگر از حله کوچ واقع شده روی توجه بارض مقدس کربلای معلی و آستان عرش نشان حضرت سید الشهداء خامس آل عبا و مشاهد منوره شهداء آورده در چهاردهم شهر شعبان بسعادت زیارت و طواف آن روضه مقدس مشرف گشته بوظایف شکر و محمد عطا یاری نامتناهی الهی قیام و اقدام میفرمودند در این اثنا نسیم روح افزایی بهار دروز یکن آمده نکمت رسان مشام روزگار گردید و عالم پیزدا خضرت و نصرت بخشید و مسرت و شادمانی دولت خواهان این دو دمان مقدس از فیض بهار چون طبع روزگار روی در افزایش

نهاد شرح بقیه حالات این سفر خیر اثر و مراجعت موکب ظفر قرین بمقر سلطنت
ابدی بعد از تحریر سایر وقایع وسوانح اینسال درسال نو مرقوم قلم خواهد شد
انشاء الله تعالى

و قایع متنوعه که در اینسال بظهور پیوست رفتن طهماسب قلیخان قاچار
بیگلربیگی چخور سعد است بجانب اخلال و عادل جواز شرح و آنکه در اینسال
که خسرو پاشاء سردار بدین دیار آمده رومیه چنانچه مذکور شد دست تطاول
بر اطراف و جوانب قلمرو همایون دراز کردند مردم سرحد آذربایجان نیز از
اکراد رومیه بفرموده سردار یا بخود سر در مقام دست درازی برآمده و سه مرتبه
جمعیت نموده بولايت قزلباش خصوصاً سلاماس و تبریز و حوالی شیروان و نجوان
و نواحی چخور سعد نهب و غارتی چند کرده آزار و اضرار بسیار بخلق آن دیار
رسانیده بودند طهماسب قلیخان تنبیه و تادیب آنطبقه را پیشنهاد همت ساخته
امراء مابین خود و عساکران سرحد را جمع آورده با موادی ده هزار کس با یلغار
روی توجه به آنطرف آورد و تا اخلال و عادل جواز رفته بر سرا کراد محمودی
وسایر عشاير که مخالفت این دولت مینمودند و دست درازیها از ایشان بظهور
میر سید تاخته هر کس از آنگروه بdest افتاد از پای درآورده مساقن ایشان را
نهب و غارت نموده چندین هزار اسیر و دواب واغنام و مواشی لاتعد ولا تحمدی
آوردن و هیچیک از امراء اکراد و سرخیلان قبایل آنسپاه رزمخواهی ننمودند
تبیه بلیغ یافته پای در دامن ادب پیچیدند

سامانچه دیگر کشته شدن سمیون خان ابن بکرات خان والی گرجستان
کار تپل است که از منسوبان ایندرگاه بود و از سایر ولات عظام گرجستان نسبت
باين سلسه عليه بمزيد قرب و رابطه خاص اختصاص داشت بتیغ غدر شهراب
گرجی و سزا یافتن او از ماثر نمک حرامی صورت واقعه آنکه شهراب مزبور از
نادران معتبر گرجستان کار تپل و میرزادگان قراقلخان بود و در زمان حضرت

گیتی ستانی در سلک غلامان در گاه منشیک گشته در خدمت آنحضرت کمال قرب
 و نزد استاد اشت و در هنگامی که مورا و گرجی حرام نعک از ایندو لست دو گردان
 شده همچنانکه در نسخه تاریخ عالم آدای عباس ذکر شده شهراب مذکور نیز
 روسیاهی کرد و با او متفق گشته بقتل قرهقاوی خان سهمسالار و یوسف خان
 بیگلریگی نیروان اقدام نموده انواع بی اندامی از ایشان بظهور پیوست و
 طهمورث فیزیک الکساندر والی گرجستان کاخت را که بحضور گیتی ستانی مخالفت
 نمیمود و از خوف ویم در گرجستان تابع روم بیشتر و سامان بسر میبود به میان
 خود آورده باعضا کر منصوره که حضرت گیتی ستانی بسر کرد کی عیسی خان
 قورچی باشی بدفع فتنه ایشان نامزد فرموده بود. معاربه نموده مغلوب گشتهند
 بالاخره میان او و طهمورث وحشت پدید آمده موز او مردود در گرجستان مجال
 توقف نیافته بر روم رفت و در آنجا چنانچه سبق ذکر یافت. بجزای خود رسید
 و مكافات حرام نمکی یافت و شهراب در گرجستان صاحب اقتدار گردید و با مجون
 خان والی آنجا مخالفت نمیمود و اطاعت نمیکرد در اینسال اظهار انقیاد کرده به
 و جشت بخدمت او آمده لزاعمال سابق اظهار پژیمانی کرده متکفل امر و کالت
 و انتظام مهمات او گردید و دوزی چند بحسن خدمات لایقه و اظهار دولتخواهی نموده
 خود را محل اعتماد او گردانید فمیون خان بنا بر حداقت سن و قلت تعارب روزگار
 از اطوار نفاق آلوده کمال و فاق تفحس نموده او را در امر و کالت و خدمات
 سوکار خود و انتظام مهمات مملکت مستقل گردانیده و او از روی مکرو خدعا او را
 بمنزل و هاوایی خود که در قراقلخان بود تکلیف کرد که مایعوف خود پیشکش
 نماید. هر چند نیکخواهان او را از رفتن بمنزل شهراب منع کردند مسموع نداشت
 نو با محدودی جزیده بمنزل او رفت و شهراب با او که ولینعمت زاده قدیم او بود
 غدیر نموده در خانه خود او را به درجه شهادت رسانید و خواست که بوجنگی
 مولایت کارتیل را قم اختصاص کشد و با طهمورث خان خصوصیت و آمیزش آغاز

نهاد که او را بدمده و افسون مدد و معاون خود گرداند و بی تکافانه بخدمت او رفت چون طهمورث از اعمال سابقه نادم گشته با حضرت اعلی طریق اخلاص مسلوک میداشت از روی دولتخواهی فرست جسته بقتل او مبادرت نمود واو نیز جزای کافر نعمتی یافت و حقیقت بیایه اعلی عرضه داشت نموده معتمدان بدرگاه جهان پناه فرستاده مجدداً اظهار اخلاص و نیکو بندگی کرد و حضرت اعای او را در اینخدمت استحسان فرموده بمرانات جانب ظاهر که طریقه متحسن فرمان روایان صورت و معنی است بجایزه وجلادی اینخدمت حکومت گرجستان کارتیل را سوای تغليس بگرگین خان پسر او که از جانب مادرحق و راثت داشت مرحمت فرموده ارزانی داشتند و بشفقتهای آونا گون غر اختصاص یافت

از سوانح اقبال آمدن سید بر که است که از سادات عظیم القدر ولايت هند و امراء معتبر سلسله رفیعه پادشاه عالیجاه فرمانروای آنولایت از جانب پادشاه خورشید کلاه سلطان خرم برسم رسالت و ایلهچیگری و پرسش تعزیه نواب گیتی ستانی با نامه محبت طراز مشتمل بر ادائی تعزیه حضرت غفران منزلت و اینکه چون حقایق حالات ایران و تمکن حضرت شاه والا جاه برسر بر فرمانفرمائی ملک عجم و تخت فیروز بخت ممالک کسری و جم بواجهی معلوم نبود سید مشارالیه را عاجلا فرستاده که بعد ازاو یکی از امراء نامدار جهت تهنیت و مبارکبادی جلوس همایون حضرت شاه والا جاه فریدون بارگاه جم اقتدار انشاء الله تعالی فرستاده شود چون موکب همایون بر سر یساق و دفع اعادی مشغولی داشتند مقرر شد که بدارالسلطنه اصفهان رفته روزی چند از مشقت راه و تشویش سفر آسایش یابد که انشاء الله تعالی چون بستقر خلافت اتفاق افتاد بسعادت خدمت اشرف و غر بساط بوسی مجلس همایون سرافراز گردد و بعد از وصول رایات اقبال بدارالسلطنه اصفهان سید مشارالیه بغز مجالست مجلس بهشت آئین ممتاز گشته مشمول نوازشات خسروانه گردید و نسبت بحضرت پادشاه والا جاه مهربانیهای دوستانه

بظهور آوردند و بعد از چهار پنجماه که در دارالسلطنه مذکور اقامت داشت رخصت انصراف یافته جواب مفاوضه گرامی حضرت پادشاه والاجاه را که از روی کمال خلت و دوستی مرقوم قلم وداد گردیده بود قلمی نمودند و مومی الیه زیاده از مأمول مورد توجهات شاهانه گشته با تصرف و هدایای لایقه مقضی المرام و شاد کام روانه هندوستان گردید.

ساخته دیگر جنک علی مردان خان بیگلربیگی قندهار است باشیر خان افغان که در اوخر اینسال بوقوع پیوست و بدست آردن نیدی میرزا نام پسری که خود را ابن سلطان خسرو بن شاه سلیم این مغفور جلال الدین محمد اکبر پادشاه می نامید شرح اینواقعه آنکه شیرخان ولد حسن خان بن عبدالقادر افغان ترینی که در زمان اعلم حضرت شاه جمیع جنت مکان ابوالبقاء شاه طهماسب نو ز الله مضجعه تابع و خراج گذار سلطان حسین میرزای حاکم قندهار بود و در هنگامیکه ولایت قندهار چنانچه در نسخه عالم آرا ذکرشده بتصرف جنتی در آمد حسن خان در مقام خود اقامت نتوانست نمود و در سال احدی عشر و الف با متعلفان بخراسان آمده بعزم ملازمت حضرت گیتی ستانی سرافرازی یافت و در ولایت فراه اقامت او قرار یافته فرآخور حال وجه معیشت مرحمت شده چندگاه در کمال فراغت و عافیت روزگار گذرانید پسرش شیرخان کودک خرد سال بود بعد از واقعه پدر بخدمت اشرف آمده در ظلال رافت شاهانه نشوونما یافت و بعد از فتح قندهار الکاء قوشنگ مقام پدرانش با اختصاص یافت و بیمن تربیت و اتفاق شاهانه اضعاف و مضاعف پدران در آن ولایت تمکن و استقلال یافت و تاین بیگلربیگی قندهار و طرق اطاعت و انتقاد مجبی مود اما او از جهل و غرور و وثوقی که بعنایات گوناگون شاهانه داشت از نافهمیدگی و نارسانی خردانرا سرمایه غرور شناخته بعد از فوت گنجعلی خان بیگلربیگی قندهار که علی مردان خان پسرش قائم مقام شد خود رائی و زیاده روی پیش گرفته مشارالیه چنانچه شایسته مردم عاقل

عاقبت اندیش باشد سلوک نمیکرد و با تجارت قوافل هندوستان نیز سلوک ناپسندیده کرده طمعهای عنیف مینمود و متعددین از بد سلوکی و خاست و طلب بیموقع او ناراضی بودند و باسایر افغانان که مطیع و منقاد این دولت و تابع حاکم قندهار خصوصاً طایفه ابدالی که میر عشیرت و سرخیل علیحده دارند سلوک ناهنجار میکرد و بمنع بیگلربیگی ممنوع نمیشد بدین جهات فیما بین وحشت پدید آمده بود و علیمردانه از پیم آنکه مبادا تعرض بحال او مرضی خاطر مبارک اشرف نبوده باشد از حرکات ناهنجار او اغماض مینمود و از جانبین سخنان واقع و غیر واقع بعض اشرف میرسانیدند و در اوایل لوی ثیل سنہ ثمان و نهضن و الف بی صلاح و تجویز بیگلربیگی عزیمت در گاه معلی نموده در دارالسلطنه قزوین سعادت بساط بوسی دریافت و از علی مردانه اظهار شکوه نمود و چون توبیت یافته حضرت گیتی ستانی و پروردہ نعمت اینخاندان بود اورا بانواع مراحم و الطاف نوازش فرموده مشمول تقدرات و احسان و انعام بیکران رخصت انصراف یافت و در باب او مناشیر عطاوت آمیز مرشدانه با اسم علی مردانه شرف اصدار یافت و گوش هوش او بدر نصایح و ترک جهالت و خودرأیی و حسن سلوک با بیگلربیگان و اصحاب قوافل و مردم سرحد گرانهار گردانیدند و از زمرة ملازمان در گاه امام ویردی بیک شاملو را که مرد زبان دان کار آگاه بود همراه او کردند که تا قندهار همراه بوده اورا با بیگلربیگی صلح دهد و مشارالیه حسب الفرموده عمل نموده باز گشت و در اوخر همین سال واقعه ناگریز نواب گیتی ستانی روی داد و شیرخان جهالت و خودسری را از سر گرفته بدسلوکی او روی در تراویدنهاد تا آنکه در این سال که بی اعتدالی او در سرحد از سرحد اعتدال تعاویز نمود خاست که در آنحدود بلند آوازه گردد اراده بلند پروازی و دست درازی بمحالی که قلمرو پادشاه ذیجاه فرماننفرمای ممالک هندوستان است نموده علیمردانه از اینحال آگاه گشته با اعلام نمود که فیما بین پادشاه ما و پادشاه والا جاه هندوستان

طريقه خصوصيت و دوستي مرعي و مسلوك است واليوم سيد بر که ايلچي آن
حضرت در درگاه معلی و محمد بيك ايلچي نواب همایون در هندوستان است و
این معنی موجب تحریک و ماده فساد است ولايق نیست واورا از این جسارت و
خودسری منع کرد ممنوع نشد و از قواقل هندوستان نیز قافله عظیم از ملتات
پیرون آمده در آنحدود اخبار بی اعتدالی و اطوار ناهنجار شیر خان شنیده از
خوف مضرت او جرأت پیش آمدن نکرده در آنحدود مانده استغاثه به علیمردان
خان نموده کس فرستاده استمداد کرده بودند الحال صبعهات مذکوره و بهم
اعتراض نواب همایون خاقانی با جنود موافر قرلباش بعزم تنبیه او غریب
قوشنج و آن طرف کرده روانه شد شیر خان با جنود افغان از قوشنج پیرون آمده
از آمدن علیمردانخان اطلاع یافته بعزم محاربه پیش آمد علیمردان خان
جمعی از مردم خود را بقوشنج فرستاد که قلعه و خانه او را محافظت نمایند و خود
با قشون ولشگر آراسته متوجه او گشته فیما بین محاربه عظیم روی داد شیر خان
دلیرانه برصف سپاه قرلباش تاخته آثار دلیری و دلاوری بظهور آورده اما نتیجه
دلاوریهای او مترتب نگشته از صدمات سپاه منصور تاب مقاومت نیاورده و شکست
یافت و فرار نموده بجانب حجه رفت در این معراج که تیری بعلیمردانخان رسیده
او اظهار نکرد و بعد از جنک و ظهور فتح ایراد نمود القصه حاکم حجه شیر خان
را بقلعه راه نداد و در آنحوالي بسر میبرد و کسان خود را نزد حاکم ملتات
فرستاده اظهار دولتخواهی پادشاه والا جاه فرمانفرمای هندوستان کرد و در باب
قندھار خیالات فاسد در سرداشت علیمردان جمعی از جنود قرلباش با پانصد نفر
بمعاونت قواقل و تجارتیین نموده ایشان را بقندھار رسانیدند و خود بجانب قوشنج
رفته قلعه آنجارا بدست آورد و سایر اموال و اسباب شیر خان را بحیطه ضبط آورد
و برادر و عمزادها و اقوام او را گرفته پسری را که به پسری سلطان خسرو نیمی
میرزا نام موسوم ساختند و گویند که از بیم مضرت سلطان خرم جمعی از افغانان

او را دزدیده به افغانستان آورده بوده اند و بدست شیرخان درآمده بود واودراول
 حال بعلم اینکه آن جماعت در این قول کاذب اند نام شهزادگی ازو سلب نموده
 شرایبدار خود کرده بود و در آخر اظهار صدق این معنی کرده تربیت میکرد و افغانان
 حقیقت علیمردان خان خاطرنشان نمودند بنا بر آن او را همراه خود بقندھار آورد
 از افغانان چند نفری که مظنه فساد و سرکشی و بی دولتی را پیشان بود از میان
 برداشت و جمعی از جنود قزلباش را در قوشنگ گذاشته خود بقندھار معاودت نمود
 شیرخان چندگاه در ولایت حجه بسربرده از اخبار هندوستان و بی اعتباری طبقه
 افغانان از معاونت منسوبان حضرت پادشاه والا جاه فرمانفرماي هندوستان مایوس
 گشته از ولایت حجه بیرون آمد و جمعی کثیر از ولایت بفریب و فسون با جنود
 متفق ساخته بموره نام محلی که در حوالی قوشنگ است آمد طبقه قزلباش که در
 قوشنگ بودند ازو خائف بودند و آمد و شد قوافل نیز در آنراه دشوار گشت
 علیمردان خان بدفع شر او با موازی ده هزار کس از قندھار آمده غریمت آنطرف
 کرد چون از کوتل پنجم مردگ عبور نمود شیرخان از آمدن او خبردار گشته پای
 اقامت طبقات افغان که بر سر راه بودند سستی پذیرفته از سر او پراکنده گشتند
 واو باقلیلی از طبقه ترینی مردم خود فرار نموده بطرف هزار جات مابین بلخ و
 کابل رفت والیوم بیسر و سامان در میان هزار جات بسوی هیرد و علیمردان خان
 قلعه قوشنج را استحکام داده مهمات سرحد را نسق و نظام نموده راه تردد قوافل
 را این و گشاده گردانیده بجانب قندھار عود نمود

واز سوانح غریبه عجیبه که در ایام غیبت علیمردان خان در قندھار بظهور
 آمد آنکه بعضی از بی دولتان افغان اقوام شیرخان که در قندھار بودند با گروهی
 از سیه بختان ناقص عقل هندو بخیال استقلال و تصرف نمودن قلعه قندھار با آن
 پسر مجھول اتفاق نموده اراده گشتن جانشین میکردند بیامن اقبال و نیروی دولت
 قاهره مستحفظان قلعه از غلمله و آشوب افغانان و جمعیت واژد حام بoval الفضولات

هند و خبردار گشته متوجه دفع فتنه میگردند و آن پسر مجهول با چند نفری خود را از برج و باره قلعه بزیواند اخته فرار نموده خود را بحوالی ترین مقام افغانان شیر خانی رسانیدند و در آنجاداروغه خبردار گشته آن پسر را بار فقا که او را گذرانیده بودند گرفته بهندهار فرستاد علی مردانخان تمامی ارباب فساد و رفای او را به قتل آورد و آن پسر را چون نام پادشاه زادگی داشت بدراگاه جهان پناه فرستاد که در باب او بدانچه مصلحت دولت قاهره بوده باشد ظهور آورند و چون حقیقت صدق و کذب آن معلوم نبود او را بوزیر سپاهان پور دند که در قلمه طبرک نگاه دارد که بعد از ظهور حقایق حال بدانچه صلاح دولت قاهره بوده باشد بعمل آید و اکنون در منازل مرغوبه قلعه مذکور بفراغت خاطر روزگار میگذراند هر چند رفتن علی مردانخان مرتبه ثانی پرس شیرخان و واقعه مذکور در سنه قوی ئیل اتفاق افتاد بنا بر رابطه سخن دران سال بتحریر آن پرداخت همه ویات که درین سال عالم فانی را بدرو د کرده اند حسینخان حاکم لرستان که تربیت کرده نواب گیتی ستان بود از مرتبه نوکری سلسله شجاع الدین والی لرستان فیلی که بلر کوچک اشتهر دارد او را بر تبار ایالت و خانی رسانیده در حکومت لرستان زیاده از حکام و ولاد سابق نهایت استقلال یافته بود و تامد سی سال بر وساده حکومت تکیه زده بیمن توجهات آنحضرت اقتدار تمام یا فته امراء فیلی اطاعت و انصیادی که هر گز حکام و ولاد سلسله شجاع الدین را نکرده بودند باو میگردند والحق در مدت حکومت پاس حقوق تربیت و نمکخوار گی آن حضرت بوجی داشته دقیقه از مراسم اخلاص و بندگی و جانپاری فرو نمیگذشت بعد از محاربه که با اتفاق رسم بیک سهمالار با رو میه در هرسین و همدان نمود رخصت یافته بلرستان رفت که تجهیز لشگر نموده بدارالسلام ب福德اد آید در لرستان مریض شده بعالی بقا پیوست شاه ویر دیخان پسرش در اردبیل معلی در ملازمت اشرف بود بجای پدر منصوب گشته حسب الامر متوجه لرستان شده با لشگر و

قشون آراسته بدارالسلام بغداد آمده معزز و محترم بخدمات قیام دارد زمان بیک ناظر بیوتات که بعد از فتح شهر زور روانه درگاه معلی بود در راه مریض گشته بعالیم بقا پیوست چنانچه در طی شرح و قایع شهر زور مرقوم گشته مشارالیه از مردم محال تبریز بود که در آغاز جوانی در سلک غلامان خاصه شریفه انتظام یافت و نواب گیتی ستانی جوهر عقل و کاردانی از ناصیه احوال او مشاهده نموده مورد تربیت شاهانه گشت و روز بروز ازوفور اهلیت و رشد و کاردانی بهر خدمت وامری که مأمور میشد برونق رضای خاطر مبارک اشرف بتقدیم رسانیده منظور نظر شفقت و تربیت گردید تا آنکه بمنصب نظارت بیوتات سرکار خاصه شریفه سرافراز گشته از جمله مقربان بساطا قدس گشت و همین خدمات او مستحسن بود و عنزت و اعتبارش می افروزد و بعد ازاواقعه آنحضرت بهمان دستور در خدمت نواب همایون خاقانی معزز و محترم بود در حینی که بغزو خراسان مأمور گشت منصب آفاسیگری علاوه آنمنصب شده صاحب اختیار دوازده هزار جنود تفنگچی گردید و خدمات مرجعه خراسان را چنانچه در وقایع ئیلان ئیل مرقوم کاک بیان گشته بتقدیم رسانیده دوستکام مراجعت نمود و بسلامت نفس و خوش ذاتی موصوف بود و در ایام اقتدار مضرتی از او باحدی نرسید بعد از فوت او منصب نظارت بیوتات بولد ارشد ارجمندش حسین بیک تفویض یافت

خواجه جلال الدین اکبر غوریانی وزیر خراسان که از اکابر غوریان من اعمال خراسان بود بنا بر ظهور اخلاص و دولتخواهی که در زمان استیلای اوزبکیه در خراسان از او ظهور یافته بود در سلک ملازمان درگاه انتظام یافت و بالاخره بوزارت کل خراسان سر بلندی یافت و با وجود آنکه در آغاز منصب وزارت ضعف باصره به رسانیده رفت و هر دوچشم از دیدن عاطل گردید بمنصب مذکور برقرار بود و از دفور کاردانی مدت بیست سال با عدم بصارت و نایینائی با مردم وزارت قیام نموده من حیث الاستقلال با آن شغل عظیم مشغولی داشت و در سال

اول جلوس خاقانی جهت تنقیح محاسبات خود بدرگاه معلو آمده در اثناء سفر
بعداد در راه مریض گشته بعالیم بقا پیوست در محاسبه صاحب فراست بود و املاک
ورقبات کای داشت بعد از فوت او خواجه بیک فراهانی وزیر خراسان و میرزا
باقی ولد خواجه جلال الدین اکبر مذکور مستوفی گردید و چون بقا یای سال یونت
ئیل تسوید یافت بشرح و قایع قوی ئیل میوردازد

آغاز سال فرخ فال قوی ئیل مطابق احدی

اربعین والـف سال سیم جلوس میمنت مـاؤس

اعلیحضرت همایون

در خوشنودین هنگام سعادت فرجام که از فیوضات الهی و دستیاری جنود
اقبال فتوحات عالیه که بتحریر پیوست قرین حال اولیای دولت ابد پیوند گردیده
نواب کامیاب خاقانی ذل سبحانی باکافه جنود اسلام از خواص و عوام بشرف
زیارت عتبه عالیه و مرقد منور سنیه حضرت سید الشهداء ولب تشیگان بادیه
کربلا مشغولی داشتند و دیده سعادت بین که از کعبه الجواهر تراب اقدام
زایران روضه مقدس و عاکفان مشهد مطهر شهداء روشنی و پیشانی میافزود و به
خوبترین ندای دلگشاکوس نوروزی را آوازه جهان افروزی در قبه نیلگون
فلک انداخت و برید سریع السیر صبا مژده قدم دلارانی بهار در داده به نهم
عنبر شمیم روضه ربیع روح نباتی در کالبد نورسان شهرستان آب و گل دمیده
ابرآزادی جهت راه رسیدگان جنود فروردین گلزار جهان را از گرد و غبار شتشوی داد یعنو
آفتاب عالمت اکثرا که شهسوار گردون خرام طارم چهارم و سلطان چار بالش ایام
قهستان هفت اقلیم عناصر و اجرام است بتاریخ شب جمعه هفدهم شهر شعبان
هشت ساعت وسی و دو دقیقه از شب مذکور گذشته سایه فرخی و فرخندگی بر

تاریک برج حمل انداخته موجب راحت روح و پیرایه بخش صد گونه فتوح گردیده
اساس قلک مماس دولت و کامگاری از سر بلندی گرفت

ذکر توجه حضرت اعلیٰ بعزم زیارت ائمه طاهرین سامرہ و مقام غیبت حضرت صاحب العصر و الزمان و بعد از آن عزیمت بهستقر خلافت معطوف داشتن

چنانچه در سال گذشته مرقوم کلک جواهر سلک گردید شهریار کامگار و
امراي نامدار و عساکر پیروزی شعار بعد از فتح حله و دفع دشمنان بکربلاي معلمی
آمده بسعادت زیارت مرقد منور خامس آل عبا و شهدای سعادت انتما مشرف
گشته ایام نوروز بهجهت افروز را در آن بقیه بهشت آسا گذرانیده و خدام عالی مقام
و سدنی آنمراند ملک احترام وارباب فقر و حاجات را بصلات و نوازشات و
تصدقات خوشدل فرموده از آنجا بعزم طواف مرقد مطهر حضرت شاه ولایت
مصطفویه کریمه ازها و لیکم الله متوجه نجف اشرف گشته بدان سعادت عظمی
مشرف گردیدند و نذورات و صدقات بارباب احتیاج رسانیدند و از آنجا عزم
دارالسلام بعداد کرده بپیروزی واقیا عنان عزیمت بصوب مراجعت عراق انعطاف
داده در اول ماه مبارک رمضان بدارالسلام رسیده ده دوز در آن خطه اقام
فرموده با نتظام مهمات ضروریه آنجا پرداختند وجهی از قورچیان و غلامان و
تفنگچیان رکاب اقدس را بمعاونت صفوی قلیخان شیرعلی بیگلر بیگی عراق عرب
تعیین فرموده در بنداد گذاشتند و تعمیر قلعه و شکست و بست برج و باره که بهده
مجید خان استاجلو شده بود حسب المدعاع سرانجام داد و بعد از فراغ خاطر از

مهماز آنجا عزم زیارت حضرت امامین تمامین همایین عسکریین علیهم التحیة
والثناء فرموده متوجه سر^۲ من رای شدند و بدان سعادت نیز مستعد گردیده سکنه
آنمقام شریف را که بجهت حوادث و آشوب و انقلاب روز گار آنديار و بهم مضربت
اعراب در آنجا اقامت نصیحت و استند نمود واز آنجا بیرون آورده در نیکجیه نام
 محلی از محال بغداد بار اقامت افکنده بودند رعایتهای کلی فرموده روز سوم از آنجا کوچ
فرموده از راه طقوزاً لوم روانه گشته در هارون آباد بارد وی اغرق پیوستند و از راه پیلات
روانه شده در هر مرحله بسان عساکر ڈافر نشان پرداخته امراء عظام کردستان و
لوستان و سایر محال را مخصوص ساخته هر یک بولایت خود رفتہ سایر عساکر منصوره
از قورچیان و غلامان و تفنگچیان بعد از سان رخصت یافته بمنازل و اوطن
شناختند و رایات جلال با ملتزمان رکاب اقدس منزل بمنزل مرحله پیمای عالم
نشاط بودند در قصبه تویسر کان که از الکاء امام قلیخان بیگلر بیگی فارس بوده
روز توقف فرموده مهمان خان مشار الیه بودند واو خدمات لایقه بتندیم رسانید
واز آنجا رخصت یافته متوجه فارس شد و برادرش داود خان بولایت قرا باع
که الکاء او بود رخصت یافته و موکب نصرت نشان متوجه دارالسلطنه اصفهان
شده بتاریخ شهر ذیحجۃ الحرام بمقر سلطنت و خلافت رسیده بفیروزی و اقبال در
دولتخانه مبارکه نقش جهان نزول اجلال فرمودند و بفراغبال در مقر سلطنت بی
ذوال در کمال شادکامی و عظمت و جلال بسو برده بعد از فراغ از مشاغل امور
دولت و فرمانروائی پسیر و صحبت و نشاط اقبال شکار بهجت افزای خاطرانور بودند
وقایع که در ینسال بظهوور پیوست : از سوانح اقبال که در دارالسلطنه
اصفهان بظهور رسید اطلاق گرفتاران قزلباش است که در ولایت روم محبوس
بودند در قضایای سالهای گذشته زمان حضرت گیتی سنانی در نسخه تاریخ عالم
آراء عباسی مرقوم گشته که شمسی خان تراقلر حاکم قلعه آخسنه گرجستان
مسق بود در حینی که رومیان از راه تاخت باشند حدود آمده بودند

در هنگام مراجعت شمسی خان با وجود آنکه مرد سپاهی کار دیده تجربه کار بود تیز عناوی کرده در وقت مراجعت بتعاقب ایشان از قلعه بیرون آمد از قضاۓ الهی و سرنوشت آسمانی گرفتار رومیه شده اورا باستانبول برده بودند و در آنجام چه بوس بود و در زمان جلوس سعادت مأнос حضرت خاقانی که سلیمانخان شمس الدینلوی ذوالقدر بعد از شمسی خان حاکم آخسته شده بود همین صورت روی نمود و موی الیه از واقعه شمسی خان عبرت نگرفته باقلیلی از غازیان شمس الدین لو بتعاقب ایشان از قلعه بیرون آمد از حکمت بالغه ربانی او نیز گرفتار گشته بدیار بکر برده در آنجا نگاه داشتند درین سال که بعد از واقعه حله قریب بدو هزار نفر از گرفتاران حله و شهر زور را چنانچه در شرح و قایع مذکوره مرقوم گشته از اعلی و او سط وادنی بشکرانه فتوحات و عطا یاء الهی آزاد و مطلق العنان گردانیدند این اخبار به استانبول رسیده ارکان دولت سلسله آل عثمان در برابر این مکرمت علیا در مقام اطلاق خانان مذکوره در آمد شمسی خان را اعزاز و احترام نموده بدیار بکر نزد خسرو پاشا سردار فرستاده مقرر نمودند که سلیمانخان را نیز با یک دو نفر گرفتار قزلباش که در آنجا بود همراه کرده روانه دیار قزلباش نمایند و خسرو پاشا ایشان را معزز و محترم با تفاق یکی از چاوشان معتبر روانه نمود و مکتوبی مصحوب چاوش بخدمت اشرف اعلی نوشت اظهار اخلاص و خیراندیشی طرفین نموده نواب کامیاب خاقانی را با حضرت خواندگار روم بمصالحه دوستی و رفع فساد ترغیب نموده بود و اظهار کرده بود از اطوار طرفین رایحه دوستی و رفع خصوصت بمشام همگان رسیده بنا بر این درین سال از طرف عساکر روم حرکتی نشد و از این مقوله سخنان صلاح اندیش در مکتوب مندرج بود خوانین مزبور در دارالسلطنه اصفهان بشرف آستان بوسی مشرف گشته حکایات زبانی نیز از مقوله مصالحه و دوستی که سفارش نموده بودند معروض داشتند و از این

او غلی و ذوالقدر پاشا و جمعی دیگر از عظامه واعیان رومیه که گرفتار شده بودند
با موافقی بیست و هفت نفر اطلاق فرموده همراه چاوش فرستادند و جواب مکتوب
خسرو پاشا بر نهنج خیر و نواب قلمی شده جانی بیک یساول صحبت شاملو را به
رسم رسالت واپسچیگری تعیین فرموده نزد سردار فرستادند و در مکتوب عنایت
اسلوب شاهی مرقوم گشت که هرگاه از آنطرف در مقام صداقت و دوستی بوده
در رفع غایله خصوصت و فزاع که منتج انواع مکاره و خونریزی و تزلزل احوال
مسلمانان طرفین است ساعی باشند نواب همایون ما که از خاندان ولایت و
کرامتیم چرا ساعی نباشیم چه بهتر از این که از یعن موافقت و دوستی طرفین
کافه مسلمانان مرفه و آسوده حال بوده عجزه و رعایا که وداعیع بدایع الهی اند
پایمال سمشتور عساکر نگردند و نفوس ودمای خلائق محفوظ بوده باشند و جانی
بیک و چاوش روانه شدند امید که آنچه بهبود خلق الله بوده باشد از ممکن
غیب بمنصه شهود و ظهور آید

دیگری از وقایع وسوانح واقعه بس غریب و قصیه عجیب طفیان جمعی
سفیهان است که از تاثیرات فلکی و گردش افلک و انجام در دارالسلطنه قزوین
بطهور آمد شوح واقعه آنکه درویش رضا نام شخصی معجهول در کافور آباد نام
از موضع قزوین مسکن گرفته دکان زهد فروشی گشوده اظهار کشف و کرامات
مینمود و ساده لوحان اترال بفریب وفسون او از راه رفته خلقی کثیر از ترک و
تاجیک دست ارادت با و داده بودند الحاصل اخبار مقامات و آوازه کرامات و
دعویهای او در اطراف و جوانب شیوع یافت از همه طرف نذورات و هدایا می
آوردند و همانا از جمله هذیانات آه برزبان میاورده بحیله و تلبیس یکدو مقدمه
کیف متفق مطابق واقع میافتاده و موجب از دیاد و اعتقاد عوام گشته پای در دایره
متابعتش مینهادند گاه خود را نایب صاحب الزمان میشمرده و گاه خود دعوی
مهدویت مینمود و عقیده خود را در پرده نگاهداشته روز گارب وعد و عید میگذرانید

وما يحتاج سرکار او وجمعی درویشان وها خواهان که با او بودند بر وجهی که سزاوار ملوک باشد در محل اقامت او آماده بود و حکام و عمال آنولايت نیز او را در سلک فقرا و ارباب سلوک و ذمراه اهل الله شمرده بقدر مقدور احترامی میکردند روزی با جمعی کثیر از مریدان وها خواهان که چند نفر آن از ساده لوحان ایل زنگنه بودند سوار ویاق دار شهر آمد اول بدر خانه داروغه شهر که شاهویر دیخان بیک ترخان ترکمان بوده رفته اورا بیرون طلبیدند ملازمان از جمعیت او آگاه گشته از فرط احتیاط از ملاقات مانع آمدند واو بر باز دیدن داروغه زیاده اقبالی نکرده مزارات و قبرستانات مشهد حضرت امامزاده بزرگوار موسوم بشاهزاده حسین علیه و آبائه التحیه رفته در حصار آستان حضرت امامزاده فرود آمد و متوجه آمدن داروغه واعیان شهر بود و چون ظاهر شد که جمعی کثیر بر اقدار با او هستند داروغه وزیر و کلانتر از فرط احتیاط در شهر جازده به احضار شاهی سیونان اشاره مینمایند بعد از اجتماع خلائق عزیمت آنطرف کرده ولی سلطان شاهی سیون دومی رفت که ازو معلوم نماید که غرض از آمدن شهر باین کثرت و ازدحام چیست چون ولی سلطان با آن حوالی رسید جمعی که با او بودند دست بتیر و تفنگ بردند واو از پای در آمد از مشاهده اینحال بیرونیان هجوم آورده مراکب ایشان را که در بیرون حصار بوده گرفته متصرف شدند سایر مردم که سواره ایستاده بودند از هجوم اندیشیده راه فرار پیمودند و هر کس متعاقب میامد از واقعه اطلاع یافته باز میگردید درویش رضا با چند نفر که در اندرون حصار بودند بمدافعته ایستادند و از طرفین جمعی بتیر و تفنگ کشته شدند و چند نفر سفیهان ازو سفیه تر در جنگ وجدال اصرار نموده همگی عرضه تیغ و تفنگ شده درویش رضا بقتل آمد و آن فتنه فرونشست و سرهای مقتولان را با چند نفر که زنده بدهست درآمده بودند بنظر اشرف در آوردند در مقام تفتیش در نیامده اغماض فرموده اما در قزوین تفحص و پیروی با تفاوت او کرده جمعی را که آزار و اهانت

رسید بالاخره حمل بر ساده لوحی آنجماعت و عام فریبی آن از راق نادان کرد
ابواب این گفتگو مسدود ساختند

سانحه دیگر منضوب کشن حیدر سلطان قویله حصار لو روملو ولد
با زید سلطان است که حاکم تنکابن گیلان بود قتل او انکه یکی از غازیان قویله
حصار لو خلیفه نام با جمعی بشکایت او بدرگاه معلی آمد و بعضی حکایات بعض
رسانیدند و نواب اعلی خاقانی ایشان را تسلی داده باز نزد او فرستادند در سفر
بعد از مشارالیه خلیفه مذکور را بانتقام آنشکایت بخود سر بقتل آورد و زی در
خدمت اشرف در غلوای مستی شراب بی ادبانه کشن او را در مجلس بهشت آئین
اظهار کرده بدان جرأت که نموده بود افتخار کرد و این معنی بزمزاج اشرف گران
آمد اما چون وقت مقتضی بازخواست نبود تغافل نمودند در این اوقات شخصی
سازنده و کشتنی گیر ازاو طلب فرموده بودند تخلف نموده نفرستاد و این معنی
باعت انحراف مزاج مقدس شد حکم شد که غلامی از غلامان با آئین عالی چنان
آصف صفات دستوری میرزا محمد تقی وزیر دارالمرز رفته اورا گرفته بدست
ورثه مقتول دهد که بقصاص خون خلیفه مقتول سازند و آن غلام با چند نفر از غلامان
بنکابن رفته در حینیکه او از شکار برگشته بود رقم اشرف را ظاهر ساخته اورا
گرفت و بطلب خلیفه کس فرستاد اما بمالحظه آنکه میادا جماعت قویله حصار لو
تمکین ندھند یا ورثه جرئت کشن او ننمایند فی الفور بقتل او پرداخت و ورثه
خلیفه نیز حاضر گشته شمشیری چند بر جسد او زدند و پوست او را کنده پر کاه
کرده با صنهان آوردند و عبرة للناظرين چند روز از دار قیق آویخته بود و قشون
ولشگر اورا با پراهیم سلطان ولد خلف پیک سفره چی که بر قتن خراسان مامور
شده بود سپر دند بالاخره مشارالیه بر تبه امارت سرافراز گشت والکاء تنکابن با و
مرحمت شد

وقایع مقوی عه و سانحه شدیده که در آخر این‌مال بظہور پیوست چون

قاعده ایست قویم پسندیده و مقیاسی است قدیم سنجیده آله فرما نروایان ڈرف
 نگاه دور اندیش وجهانداران کارآگاه مصلحت کیش حزم و احتیاط را در جمیع
 امور خانه سلطنت بجهت استحکام بنیان قصر خلافت که منظمان کارآگاه تعلق
 را از آن چاره نیست و قاعده جویان انشاء بشریت را از آن گریزنه بلکه جزو اعظم
 ملکداری و ممالک پروردی و مهین تدبیر مراتب دادگستری است بروجہی منظور
 و ملحوظ دارند که فتنه گران بیهوده و واقعه طلبان تبه کار دست از دامان سرادق
 ناموس سلطنت کوتاه کشیده باشند که هر آینه بتجربه و افکار عقلای فکرت اندیش
 معنی عبارت شر قلیل منتج خیر کثیر است مشهور و مبرهن و واضح و روشن است
 و پادشاهان صائب رأی کارآگاه را باحتمال فساد و افساد در قلع و قمع اصول
 اشجار شرارت شمار نکوهش و توپیخ و سرزنش نیست بلکه اگراندک تهاونی در
 اطفا نایره فتن و فتور بالقوه رود و شرایط حزم و احتیاط دور اندیشانه را سهل
 انگاشته در اقدام آن تعلل شود گاه باشد که از آن مر حادثه روی نماید که
 نقصان آن بدین و دولت سراست کند و مدیران کار دیده دولت و منظمان امور
 کارخانه سلطنت آنرا سرمایه غفلت و بی پروائی سلاطین شمرند چنانچه بزرگان
 گفته اند

بیت

ذلمها ئیکه بعالیم پیداست همه عدالت ولی ظلم نماست
 بنا براین تمہیدات ثابتة الارکان در اوخر این سال بهمقتضای سر نوشت
 آسمانی بعضی امور بتحریک کار فرمایان قضا و کار کنان قدر بی اختیار از پرده
 خفا بظهور آمد

از آنجله قتل اولاد عیسی خان قورچی باشی و مکحول گشتن پسران بنات
 مکرم حضرت گیتی ستانی شاه عباس بہادر خان است
 تبیین اینمقال و شرح این احوال بر سهیل اجمال آنست که بعد از واقعه ناگزیر

حضرت گیتی ستانی ارکان دولت و عظامه و ریش سفیدان هر طبقه و هر طایفه بل
 عموم سپاه و منسوبان در گاه سدره اشتباه از هول این واقعه جانکاه و بیم فتن و
 فتور مازندران مضطرب الاحوال دست و پا گم کرده عاجلاً جلوس پادشاهی را بر
 سریر سلطنت صائب شمرده هر یک رأیی میزدند و هو کدام اندیشه دیگر میکردند
 پھی از بنات مکرمه و مخدرات سراپرده سلطنت سخن از پادشاهی امام قلمیرزا
 پسر صلیبی نواب گیتی ستانی مکحول البصر میگفتند و دعوی بینائی او مینمودند
 و اینکه پسری دارد پنجساله نجفقلی میرزا نام و عنقریب بسرحد نشو و نما میرسد
 و چون از دودمان پادشاهان صفویه کسی در پایه شریر اعلیٰ نبود واکثر مردم از
 وجود فایض الجود نواب کامیاب خاقانی که در اصفهان شرف حضور داشت اطلاعی
 نداشتند جمعی اعزه را بخاطر خطور نمود که پسران قورچی باشی از جانب پدر
 از دودمان صفویه اند و اولاد سلطان جنید و بنی اعمام سلاطین جنت مکان و از
 جانب مادر دختر زاده نواب گیتی ستانی اند و شایسته رتبه والا سید محمد خان
 پسر بزرگتر قورچی باشی است که جوانی در هجده سالگی در کمال شکوه و
 سطوت و نمایان عاجلاً اورا بر سریر پادشاهی میباشد ساخت که آوازه
 جلوش با اطراف و اکناف ممالک رسد و از آنطرف با قدرت و اقتدار کوچ کرده از
 مازندران بیرون رویم و چنین مذکور میشد العلم عند الله که چراغ خان زاهدی
 در این ماده غلو داشته در خفیه این حکایت را با قورچی باشی در میان گذاشته و آن
 شیر مرد نمک حلال راضی باینمعنی نشده جواب داده بود که سلطنت و پادشاهی
 حق خانواده شاه اسماعیل و شاه طهماسب است که بشمله شمشیر آبدار مخالفان پادشاهی
 خاکسار را بدبارالبوار فرستاده مذهب حق ائمی عشری را ظاهر و هویدا گردانیده
 در عالم منتشر ساخته اند اگرچه نسبت عمرزادگی داریم اما همیشه بنده و ملازم
 این در گاه و نمک پروردده این سلسله بوده ایم و طریق آداب نمک خوارگی است
 که در ابقاء این عطیه عظمی که از در گاه احادیث باینخانواده علیه فایز گشته بقدر

مقدور سعی نمائیم و حالا تشریف این موهبت الهی بوقامت قابلیت این شهزاده نامدار شایسته و برآزندگان است و برخلاف آن سخن گفتن لائق بحال نمک پروردان این سلسله نیست و اگر این اراده بجهت مظنه و توهم مكافات بی ادبیهاست که در زمان نواب گیتی ستانی نسبت بشاهزاده مغفور صفوی میرزا نور الله مضجعه صدور یافته باشد از من بمراتب زیاده از شما بی ادبی سرزده سخن را در این ماده بجایی رسانید که اگر شما سرفتن دارید و این فکرهای بی ماحصل دماغ شما را سوریده دارد همین لحظه کسی فرستاده سو هرسه پسر خود را برپدہ میاوردم که دیگر ذکر این مقدمات نشود چون طرح چنین نشت ترک گفتگو کردند و چون این مقدمات از انها معمولان سراپرده عزت خصوصاً خواجه سرا ایان بعض اقدس رسیده بود و نواب کامیاب ازین گفتگو آگاه بودند از عالم دوراندیشی و حفظ مراتب دولت شک نیست که این معنی همیشه در ضمیر انور و باطن قدسی مواطن رسوخ دارد که سید محمد دود این مشعله همیشه بد ماغ دارد دور نیست که از جهل و نادانی سودای سلطنت در سویدای خاطرش جلوه مینموده باشد حزم و احتیاط مقتضی آن بود که ذات شریف خود را از شر^۱ بد خوانهان محافظت نمایند و هرگاه بشکار تشریف میبرند رفاقت او که همیشه با تفنگ و براق در شکار گاهها در ملازمت و در شکار اندازی قصب السبق از اقران میبرد مکروه خاطر انور بود و با دولتخواهان اظهار احتیاط از مضرت و امانت او میفرمودند همگی در دفع ورفع مظنه خاطر اشرف مبالغهای عظیم میکردند چراغ خان بجهت آنکه مقدمات سابق و گفتگوی ایام ارتعال نواب گیتی ستانی حسن پوش گردد زیاده از دیگران اظهار یکجهتی کرده در این ماده بمرتبه غلو و مبالغه داشت که میگفت از نبایر دختری شاه عباس احمدی را نمی باید زنده گذاشت که به نشوونما رسد بند گان اشرف خاقانی در دفع پسران قورچی باشی جازم گشته نبایر دختری را تجویز نمیکردند آخر قرار یافت که دیده های ایشان را از دیدن عاطل گردانند